

Mirajul anormalității

Text și foto: căpitan Dan SCUTARU

Ritmul decadenței

Este un motiv de mândrie și de îngrijorare, în același timp, să reușești cu o mână de oameni să execuți ceea ce face un batalion. **Centrul de Depozitare Turda** trebuie să cuprindă cu trei ofițeri și trei subofițeri toată aria de activități ale unui batalion. Comandantul, maiorul Lucian Urcan, locțiitorul, căpitanul Sorin Vatra și șeful de stat major, căpitanul Virgil Ștef sunt cei trei ofițeri. Locțiitorul comandantului se ocupă cu problemele de asigurare logistică, cu protecția muncii, normele PSI. Șeful de stat major se ocupă de ordinea interioară, servicii și pregătirea pentru luptă. Pentru că, deși aria de activitate a unității este depozitarea și valorificarea materialelor, comanda unității trebuie să se ocupe și de problemele specifice fiecărui S.

Ultima frontieră

Maiorul Lucian Urcan, comandantul unității, mă liniștește și mă asigură că acum este o perioadă liniștită, a trecut cea a inventarierilor, întrerupte din când în când de mișcări de bunuri și materiale. *Avem șapte depozite pe care trebuie să le gestionăm. La acestea trebuie executat un control de două ori pe săptămână, dar resursa umană este mai importantă. Am făcut propunerea ca la nivelul unităților de depozitare termenul pentru executarea inventarierilor să se mărească. Nu trebuie uitat că aveam în grijă militarii care execută paza. 25 de soldați care sunt*

angrenați în servicii, dar numai șase muncesc zilnic și cu care facem mișcările de materiale. În aceste condiții, numai la auto sunt 9.000 de reperi, termenele de care vorbeam sunt foarte stricte și ne este dificil să încheiem la timp activitatea.

Mai mult, avem peste 80 de tancuri și 1.750 de reperi la blindate, 2.810 la materiale și 105 la mijloace fixe. În același timp, trebuie să acoperim activitățile curente. Ar trebui schimbată metodologia inventarierii, pentru că inventarierea a aproximativ 9.000 de pistoale mitralieră, de exemplu, este greu de realizat cu foarte puțini oameni. Noi suntem ultima frontieră, de la noi materialele ori se valorifică ori se dau la unități. Deci trebuie să avem grijă cum gestionăm întreg patrimoniul.

Este o problemă a întregii țări

Am sesizat, deseori, diverse probleme specifice acestei unități – ne spune căpitanul Vatra. Nu sunt diferențe față de alt centru de depozitare, toată lumea se confruntă cam cu același tip de probleme. Numai că Turda este foarte aproape de alte unități de unde primim foarte multe materiale. Dar s-a terminat cu depozitarea, iar acum trebuie urmat procesul de valorificare. Însă, acesta se desfășoară cu greutate și trebuie să fim conștienți că este o problemă a întregii țări, nu numai a ministerului, pentru că nu sunt numai bunurile armatei, ci bunurile țării. De aceea, trebuie creată legislația care să ușureze procesul de valorificare. Însă, noi deținem materiale

Tone de materiale "așteaptă cumiți" în depozite valorificate

Utilaje agricole, în așteptarea casării, aduc aminte de vremuri de mult apuse

care nu se pot valorifica, care nu au căutare: deșeurile textile, sticlă sau cauciuc, iar în zonă nu sunt oameni interesați. Procedurile pot dura până la trei ani, dacă nu vor fi modificate, deși așa ceva încă nu s-a întâmplat.

Este o stare de anormalitate.

Sunt convins că anormalitatea poate fi generatoare de progres, dar nu orice lucru care a derapat de pe linia deja întreruptă a măsurii are o finalitate pozitivă. Dar tocmai posibilitatea înnoirii și progresului permite, uneori, anormalității să existe. Pentru că aceasta poate fi interpretată pozitiv sau negativ.